

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDU PRO VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ UNIE (druhý senát)
23. října 2012

Věc F-57/11

Gustav Eklund
v.
Evropská komise

„Veřejná služba — Přijímání — Všeobecné výběrové řízení — Zapsání do seznamu kandidátů vhodných na přijetí — Nabídka zaměstnání osobě zapsané na seznam kandidátů vhodných na přijetí — Podmínky pro přijetí — Odborná zkušenost nabytá po získání diplomu — Příslušnost výběrové komise a orgánu oprávněného ke jmenování — Přijetí nabídky zaměstnání — Odvolání nabídky zaměstnání“

Předmět: Žaloba podaná na základě článku 270 SFEU, jenž je použitelný na Smlouvu o ESAE na základě jejího článku 106a, na základě níž se G. Eklund v podstatě domáhá zrušení rozhodnutí Komise ze dne 5. srpna 2010, kterým se nepřiznává účinek žalobcovu přijetí pracovního místa úředníka jako technického asistenta, které mu Komise nabídla rozhodnutím obsaženým v dopise ze dne 30. července 2010, který mu zaslala elektronickou poštou a kterým odvolává tuto nabídku

Rozhodnutí: Žaloba se zamítá. Žalobce ponese vlastní náklady řízení a ukládá se mu náhrada nákladů vynaložených Komisí.

Shrnutí

*1. Žaloby úředníků — Akt nepříznivě zasahující do právního postavení — Pojem — Odvolání nabídky zaměstnání — Vyloučení — Rozhodnutí nepřiznat účinek přijetí nabídky zaměstnání uchazečem — Zahrnutí
(Služební řád, články 90 a 91)*

2. Úředníci — Výběrové řízení — Výběrová komise — Nezávislost — Meze — Přijetí protiprávních rozhodnutí — Povinnosti orgánu oprávněného ke jmenování — Soudní přezkum

*3. Úředníci — Výběrové řízení — Výběrové řízení na základě kvalifikačních předpokladů a na základě zkoušek — Podmínky pro přijetí — Odborná zkušenost — Pojem — Doby studia — Vyloučení
(Služební řád, příloha III, článek 5)*

1. Nabídka zaměstnání zasláná uchazeči o zaměstnání za účelem jeho jmenování úředníkem je prohlášením o záměru, ke kterému je případně přiložena žádost o informace, a nezakládá práva. Ke jmenování úředníka může totiž dojít pouze způsoby a za podmínek stanovených služebním řádem. Vzhledem k tomu, že prohlášení o záměru je přípravným aktem, který nemůže být zpochybněn v rámci žaloby na neplatnost, se zrušení jeho odvolání domáhat nelze, jelikož akt, který nezakládá práva, může být odvolán kdykoliv.

Naproti tomu rozhodnutí o nepřiznání účinku přijetí nabídky zaměstnání uchazečem a odvolání této nabídky ukončuje řízení, které by mohlo vést ke jmenování úředníka a je ze své podstaty aktem nepříznivě zasahujícím do právního postavení. Návrhová žádání směřující ke zrušení, namířená proti takovému rozhodnutí, jsou tedy přípustná.

(viz body 30, 31, 66 a 97)

Odkazy:

Soud pro veřejnou službu: 30. září 2010, Jacobs v. Komise, F-41/05, bod 44; 30. září 2010, De Luca v. Komise, F-20/06, bod 37; 14. prosince 2010, F-25/07, Bleser v. Soudní dvůr, bod 54; 14. dubna 2011, Šimonis v. Komise, F-113/07, body 44 a 45

Tribunál Evropské unie: 12. května 2011, Région Nord-Pas-de-Calais v. Komise, T-267/08 a T-279/08, bod 190; 14. prosince 2011, De Luca v. Komise, T-563/10 P

2. S ohledem na nezávislost komise výběrového řízení nemá orgán oprávněný ke jmenování pravomoc zrušit nebo změnit rozhodnutí přijaté komisí výběrového řízení. Je však povinen při výkonu svých vlastních pravomocí přijímat rozhodnutí, která nejsou protiprávní. Nemůže být tedy vázán rozhodnutím výběrové komise, jehož protiprávností by mohla být ve svém důsledku dotčena i jeho vlastní rozhodnutí. Orgán oprávněný ke jmenování má proto před jmenováním osoby úředníkem povinnost ověřit, zda tato osoba splňuje podmínky k tomu požadované. Připustí-li výběrová komise neprávem kandidáta do výběrového řízení a zařadí-li jej následně do seznamu kandidátů vhodných na přijetí, musí orgán oprávněný ke jmenování odmítnout jmenování takového kandidáta odůvodněným rozhodnutím, umožňujícím Soudu posoudit jeho opodstatněnost.

Je však také nutno vzít v úvahu, že s výhradou ustanovení oznámení o výběrovém řízení má komise výběrového řízení širokou posuzovací pravomoc při určení, zda dřívější odborná zkušenost uchazečů jim umožňuje splnit podmínky připuštění k výběrovému řízení, jak pokud jde o její povahu a trvání, tak více či méně úzký vztah, který může mít s požadavky pracovního místa, které má být obsazeno. V důsledku toho se orgán oprávněný ke jmenování musí v rámci přezkumu správnosti rozhodnutí výběrové komise omezit na ověření, že výkon posuzovací pravomoci výběrovou komisí nebyl stížen zjevně nesprávným posouzením.

Nesprávnost může být v tomto ohledu označena za zjevnou pouze tehdy, pokud může být snadno odhalena podle kritérií, kterým zákonodárce zamýšlel podřídit výkon široké posuzovací pravomoci správou. V důsledku toho je k určení, že došlo ke zjevně nesprávnému posouzení skutečností, které může odůvodnit zrušení rozhodnutí, nezbytné prokázat, že posouzení obsažená ve sporném rozhodnutí nejsou hodnověrná. Jinými slovy nejde o zjevně nesprávné posouzení, pokud může být zpochybněné posouzení připuštěno jako pravdivé nebo platné.

Tyto zásady je nutno považovat za použitelné také na přezkum vykonávaný unijním soudem u rozhodnutí výběrové komise a orgánu oprávněného ke jmenování, pokud tento orgán před jmenováním osoby úředníkem přezkoumává, zda tato osoba splňuje podmínky k tomu požadované.

(viz body 49 až 52)

Odkazy:

Soudní dvůr: 23. října 1986, Schwiering v. Účetní dvůr, 142/85, body 19 a 20; 20. února 1992, Parlament v. Hanning, C-345/90 P, bod 22

Soud pro veřejnou službu: 22. května 2008, Pascual-García v. Komise F-145/06, bod 55 a citovaná judikatura; 29. září 2011, AJ v. Komise, F-80/10, bod 34

3. V rámci všeobecného výběrového řízení konaného za účelem vytvoření seznamu kandidátů vhodných na přijetí, pokud oznámení o výběrovém řízení nestanoví jinak, nejsou doby studií dobami, které je možno zohlednit jako odbornou zkušenost nabytou po získání diplomu, a to bez ohledu na úroveň uvedených studií, jelikož studium vede k nabytí znalostí, a nikoliv dovedností. Je sice pravda, že období, po která uchazeč studoval souběžně s prací, mohou být vzata v úvahu, v této situaci se však do odborné zkušenosti započítává vykonávaná práce, aniž by studium, které okrajově a doplňkově probíhalo zároveň, bránilo tomu, aby tato období byla zohledněna.

(viz bod 54)

Odkazy:

Soud prvního stupně: 6. listopadu 1997, Wolf v. Komise, T-101/96, bod 71

Soud pro veřejnou službu: Pascual-García v. Komise, uvedený výše, bod 66